

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 229

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 aprilie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
61.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 189/2003 privind asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială	2-5	
374.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 189/2003 privind asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială	5	
★			
68.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2008 privind înființarea activității de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care România are calitate de donator de asistență tehnică	6	
382.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2008 privind înființarea activității de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care România are calitate de donator de asistență tehnică	6	
★			
69.	— Lege pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri	7	
383.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri	7	
★			
387.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Militară</i> în grad de <i>Ofițer</i>	8	
388.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Militară</i> în grad de <i>Ofițer</i>	8	
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
30.	— Hotărâre privind aprobarea opiniei referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european de investiții strategice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.291/2013 și (UE) nr. 1.316/2013 COM (2015) 10	9-10	
31.	— Hotărâre privind aprobarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții — Utilizarea optimă a flexibilității în cadrul normelor prevăzute de Pactul de Stabilitate și de Creștere COM (2015) 12	10-11	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
M.15.	— Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea Normelor privind obținerea, menținerea și ridicarea titlurilor de clasificare și specializare pentru personalul aeronautic din Ministerul Apărării Naționale și din alte instituții sau structuri care desfășoară activități aeronautice militare	11	
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
	Decizia nr. 3 din 19 ianuarie 2015 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	12-16	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 189/2003
privind asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 189/2003 privind asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 5 august 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Autoritățile române abilitate cu aplicarea prezentei legi sunt Ministerul Justiției și instanțele judecătorești.

(3) Dispozițiile prezentei legi reglementează condițiile în care se soluționează cererile de asistență judiciară internațională având ca obiect:

- a) comunicarea de acte judiciare și extrajudiciare în și din străinătate;
- b) obținerea de probe prin comisii rogatorii internaționale;
- c) transmiterea/obținerea de informații asupra dreptului străin.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Domeniul aplicării

Art. 2. — (1) Cererile de asistență judiciară internațională în materie civilă și comercială formulate în domeniile reglementare de art. 1 alin. (3) se soluționează potrivit dispozițiilor prezentei legi și ale dreptului intern în materie.

(2) Dispozițiile prezentei legi nu aduc atingere prevederilor dreptului Uniunii Europene, convențiilor bilaterale sau multilaterale la care România este parte, completând situațiile nereglementate de acestea.

(3) Pentru statele cu care România nu are legături convenționale, asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială poate fi acordată în baza curtoaziei internaționale, sub rezerva principiului reciprocității; existența reciprocității de fapt se dovedește potrivit prevederilor art. 2.561 alin. (2) din Codul civil.”

3. La articolul 3, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Actele judiciare sunt cele care se emit în cadrul unui proces civil sau comercial și a căror comunicare are loc potrivit legii, din dispoziția instanței, precum: citații, cereri de chemare în judecată, hotărâri, cereri privind exercitarea căilor de atac și alte asemenea comunicări.

(3) Actele extrajudiciare sunt cele emise de notari publici sau executori judecătorești și pot fi folosite în cadrul unui proces civil sau comercial.”

4. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Rolul Ministerului Justiției

Art. 5. — (1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală prin intermediul căreia autoritățile române solicitante efectuează comunicarea de acte în străinătate. După caz, autoritățile române solicitante sunt instanțele judecătorești, respectiv notarii publici, executorii judecătorești, precum și alte autorități care au, potrivit legii, atribuții în comunicarea actelor.

(2) După primirea cererii de asistență judiciară având ca obiect comunicarea unor acte judiciare sau extrajudiciare și a documentelor anexate acesteia de la autoritatea română solicitantă, Ministerul Justiției efectuează controlul de regularitate internațională și, după caz, le transmite, în funcție de existența și prevederile unei convenții internaționale:

- a) autorității centrale din statul solicitat; sau
- b) misiunii diplomatice sau consulare a României din statul solicitat, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe sau
- c) prin poștă, direct destinatarului actului.”

5. După articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 5¹, cu următorul cuprins:

**„Controlul de regularitate
internațională**

Art. 5¹. — (1) Controlul de regularitate internațională constă în verificarea conformității cererii de asistență judiciară internațională și a actelor anexate acesteia cu dispozițiile convențiilor, tratatelor bilaterale sau multilaterale aplicabile, inclusiv cu declarațiile formulate de România în baza dispozițiilor unor convenții multilaterale.

(2) Ministerul Justiției efectuează controlul de regularitate internațională prevăzut la alin. (1), pentru a verifica dacă:

a) între România și statul solicitat există norme convenționale ori reciprocitate în domeniul asistenței judiciare internaționale și dacă acestea sunt invocate ca temei legal al cererii;

b) la cererea de asistență judiciară internațională, completată pe formularul corespunzător, sunt anexate actele ce urmează a fi comunicate în străinătate; actele judiciare ce urmează a fi comunicate destinatarului din străinătate, în funcție de emitent, trebuie să fie semnate sau, după caz, să aibă semnătura și parafa instanței;

c) actele anexate cererii sunt însoțite de traduceri, conform prevederilor art. 7.

(3) În cazul în care constată neîndeplinirea condițiilor de regularitate internațională prevăzute la alin. (2), Ministerul Justiției restituie, motivat, cererea și actele anexate acesteia.”

6. La articolul 6 alineatul (1), literele a) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) denumirea autorității solicitante;

.....
f) indicarea termenului fixat de autoritatea solicitantă.”

7. La articolul 6 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) denumirea autorității solicitante;”.

8. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Traducerea cererii și a documentelor-anexă

Art. 7. — Dacă prin convenții internaționale nu se prevede altfel, cererea și documentele-anexă vor fi traduse în limba statului solicitat, astfel:

a) cererea de asistență judiciară internațională — prin grija Ministerului Justiției;

b) documentele anexate cererii — prin grija autorității solicitante române și pe cheltuiala părților interesate, în afară de cazurile în care părților li s-a aprobat ajutorul public judiciar de către instanța română sub forma suportării cheltuielilor de traducere;

c) formularul de dovadă a comunicării va avea titlul și mențiunile tipărite în limbile franceză, engleză și germană, prin grija Ministerului Justiției.”

9. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 71, cu următorul cuprins:

„Deblocarea cererii de asistență judiciară

Art. 71. — (1) Autoritatea solicitantă română urmărește stadiul de soluționare al cererii de asistență judiciară internațională având ca obiect comunicarea unor acte judiciare sau extrajudiciare unei persoane fizice sau juridice cu domiciliul, reședința sau sediul în străinătate.

(2) În situația în care autoritatea solicitantă nu primește rezultatul cererii de asistență judiciară internațională înaintea termenului indicat în cerere, aceasta poate solicita Ministerului Justiției, în calitate de autoritate centrală, să întreprindă demersuri pe lângă autoritatea solicitată străină în vederea deblocării soluționării cererii de asistență judiciară internațională.

(3) Ministerul Justiției va întreprinde demersurile necesare în vederea deblocării cererii de asistență judiciară numai la solicitarea expresă a autorității române solicitante.”

10. La articolul 8 alineatul (1), litera b) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) la comunicarea prin intermediul autorității centrale competente a statului solicitat ori al misiunii diplomatice sau consulare a României din statul solicitat — cu formularul prevăzut la art. 6 alin. (3) sau cu formularul propriu al autorității solicitate, după caz.

(2) În cazul în care destinatarul nu locuiește la adresa indicată de reclamant, după primirea din străinătate a documentelor ce atestă această situație, autoritatea judiciară română va proceda conform normelor relevante din Codul de procedură civilă, dacă prin convenții sau tratate internaționale la care România este parte nu se prevede altfel.”

11. La articolul 9, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală desemnată să primească cererile de asistență judiciară formulate de autorități străine având ca obiect comunicarea unor acte judiciare sau extrajudiciare unor persoane fizice sau juridice cu domiciliul, reședința sau, după caz, cu sediul în România.

(2) Ministerul Justiției va trimite cererea de asistență judiciară și documentele anexate acesteia judecătoriei în a cărei rază teritorială domiciliază sau își are reședința ori sediul destinatarul.”

12. La articolul 10, denumirea marginală și alineatul (1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Rolul instanței judecătorești

Art. 10. — (1) Judecătoria română solicitată va lua de îndată măsurile necesare în vederea îndeplinirii procedurii de comunicare a actelor conform normelor din Codul de procedură civilă, dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel.”

13. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Cererea de comunicare de acte poate fi refuzată de către instanțele judecătorești numai în cazul în care se apreciază că executarea acesteia ar aduce atingere suveranității sau siguranței naționale.”

14. La articolul 14, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Comisia rogatorie poate fi solicitată pentru a permite părților să obțină probe care sunt destinate unei proceduri în curs sau viitoare.”

15. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Obiectul**

Art. 15. — Prin comisie rogatorie se poate solicita administrarea unor probe precum: audierea de martori, interogatoriul unei părți, obținerea de documente sau informații, efectuarea de expertize, realizarea unor anchete sociale, necesare pentru soluționarea unui caz determinat.”

16. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Rolul Ministerului Justiției**

Art. 17. — (1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală competentă să transmită în străinătate cererile de comisie rogatorie formulate de instanțele judecătorești române.

(2) După primirea cererii de comisie rogatorie, Ministerul Justiției efectuează controlul de regularitate internațională și transmite cererea de comisie rogatorie, după caz, în funcție de existența și prevederile unei convenții internaționale:

a) autorității centrale competente din statul solicitat; sau

b) misiunii diplomatice sau consulare a României din statul solicitat, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.

(3) Dispozițiile art. 5¹ referitoare la controlul de regularitate judiciară internațională, precum și cele ale art. 7¹ privind măsurile de deblocare a cererii de asistență judiciară internațională se aplică, în mod corespunzător, și cererilor de comisie rogatorie formulate de instanțele judecătorești române.

(4) La cererea instanțelor judecătorești române, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României în străinătate pot să efectueze comisii rogatorii pentru persoane care au cetățenia română; aceste persoane pot fi asistate, la cerere, de un apărător.”

17. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Traducerea cererii și a răspunsului**

Art. 19. — (1) Cererea de comisie rogatorie este redactată în limba română de către instanța judecătorească solicitantă.

(2) Traducerea oficială a cererii de comisie rogatorie și a actelor judiciare anexate acesteia în limba autorității statului solicitat se asigură de către Ministerul Justiției.

(3) Traducerea răspunsului la cererea de comisie rogatorie se efectuează, prin grija Ministerului Justiției, de către un traducător autorizat.”

18. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Valoarea comisiei rogatorii**

Art. 21. — (1) Odată îndeplinită, comisia rogatorie este primită de Ministerul Justiției, care o va transmite instanței judecătorești solicitante.

(2) Comisia rogatorie devine probă la dosarul cauzei pentru care a fost solicitată, având aceeași valoare ca și când actul judiciar respectiv ar fi fost îndeplinit de către instanța judecătorească română competentă.”

19. Capitolul V „Accesul la justiție al străinului” se abrogă.**20. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 34. — (1) În aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1.393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială («notificarea sau comunicarea actelor») și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1.348/2000¹ al Consiliului, procedura de comunicare a actelor judiciare și extrajudiciare se efectuează după cum urmează:

a) instanțele române comunică actele judiciare și extrajudiciare direct către autoritățile primitoare sau, după caz, destinatarilor din statele membre ale Uniunii Europene, cu transmiterea unei copii a cererii de comunicare sau, după caz, a unei adrese de informare Ministerului Justiției, pentru evidență;

b) notarii, executorii judecătorești și alte autorități, în competența cărora intră comunicarea de acte în străinătate, efectuează transmiterea cererilor prin intermediul judecătorilor în a căror circumscripție își au sediul profesional, dispozițiile lit. a) fiind aplicabile în mod corespunzător;

c) autoritatea română primitoare a cererii de comunicare de acte judiciare și extrajudiciare din statele membre ale Uniunii Europene este judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are sediul destinatarul. La restituirea actelor, judecătoria informează Ministerul Justiției sau transmite o copie a formularelor întocmite, pentru evidență.

(2) Costurile privind comunicările actelor prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui funcționar judiciar sau al unei alte persoane competente, desemnată ca autoritate primitoare în anumite state membre ale Uniunii Europene, se suportă de partea interesată, prin grija instanței, în afară de cazurile în care părțile interesate i s-a aprobat de către instanță ajutorul public judiciar.

(3) Cheltuielile de transmitere prin poșta normală sau rapidă, fax sau alte mijloace moderne sunt suportate de instanță.

¹ Publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L nr. 324/79 din 10 decembrie 2007.”

21. La articolul 35, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) Cererea de obținere de probe și actele judiciare anexate acesteia sunt traduse în limba statului solicitat sau în limba pe care statul a declarat că o acceptă, de către instanța rogantă.

(3) Cheltuielile de transmitere prin poștă, fax sau alte mijloace moderne sunt suportate de instanță.”

22. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Ministerul Justiției este autoritatea centrală română desemnată în temeiul art. 3 alin. 1 din Regulamentul (CE) nr. 1.393/2007 și al art. 3 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 1.206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială.

(2) Ministerul Justiției efectuează comunicările în legătură cu informațiile care sunt necesare în temeiul art. 23 din Regulamentul (CE) nr. 1.393/2007, precum și al art. 22 din Regulamentul (CE) nr. 1.206/2001.

(3) În temeiul art. 3 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 1.206/2001, Ministerul Justiției îndeplinește atribuțiile referitoare la luarea unei decizii privind cererile formulate în baza art. 17 din același regulament.”

23. În cuprinsul legii sintagma „Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești” se înlocuiește cu sintagma „Ministerul Justiției”.

Art. II. — Legea nr. 189/2003 privind asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 5 august 2009, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 31 martie 2015.

Nr. 61.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 189/2003 privind asistența judiciară internațională
în materie civilă și comercială**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 189/2003 privind asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 martie 2015.

Nr. 374.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2008 privind înființarea activității de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care România are calitate de donator de asistență tehnică

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 5 din 23 iulie 2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2008 privind înființarea activității de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care

România are calitate de donator de asistență tehnică, adoptată în temeiul art. 1 pct. VI.1 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 1 aprilie 2015.
Nr. 68.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2008 privind înființarea activității de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care România are calitate de donator de asistență tehnică

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2008 privind înființarea activității de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care România are calitate de donator de asistență tehnică, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 martie 2015.
Nr. 382.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 23 septembrie 2009, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Persoanele care s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a), b) și e) și alin. (2) au dreptul la o indemnizație lunară de 400 lei pentru fiecare an de detenție, strămutare în alte localități, deportare în străinătate sau prizonierat, indiferent dacă sunt sau nu sunt pensionate.

(2) Persoanele care s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c) și d) au dreptul la o indemnizație

lunară de 200 lei pentru fiecare an de internare abuzivă în spitalele de psihiatrie sau de domiciliu obligatoriu, indiferent dacă sunt sau nu sunt pensionate.”

2. La articolul 5, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Soțul/Soția celui decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, deportați, prizonieri sau cărora li s-a stabilit domiciliu obligatoriu, are dreptul la o indemnizație lunară de 400 lei neimpozabilă, dacă ulterior nu s-a recăsătorit.

.....
(3) Această indemnizație se poate cumula cu orice pensie.”

Art. II. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 iulie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 2 aprilie 2015.
Nr. 69.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 1 aprilie 2015.
Nr. 383.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară*
în grad de *Ofițer***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale, în semn de apreciere a înaltului profesionalism și a rezultatelor remarcabile obținute de personalul unității în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate, pe timpul desfășurării activităților de instruire pentru luptă, precum și pe timpul executării misiunilor de stabilizare a păcii în teatrele de operații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, de pace, Drapelului de Luptă al Batalionului 265 Poliție Militară.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 1 aprilie 2015.
Nr. 387.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară*
în grad de *Ofițer***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale, în semn de apreciere a înaltului profesionalism și a rezultatelor remarcabile obținute de personalul unității în formarea specialistului în comunicații și informatică din Armata României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, de pace, Drapelului de Luptă al Batalionului Instrucție, Comunicații și Informatică „Frații Buzești”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 1 aprilie 2015.
Nr. 388.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

privind aprobarea opiniei referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european de investiții strategice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.291/2013 și (UE) nr. 1.316/2013

COM (2015) 10

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Proiectul de opinie nr. 4c-19/197 adoptat de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 19 martie 2015,

1. Camera Deputaților ia act de faptul că **Fondul european pentru investiții strategice** (denumit în continuare *FEIS* sau *Fondul*) reprezintă elementul central al noului **Plan de investiții pentru Europa**, lansat de Comisia Europeană în luna noiembrie 2014; această propunere de regulament creează cadrul juridic necesar și stabilește alocările bugetare pentru constituirea și funcționarea Fondului.

2. Camera Deputaților acceptă necesitatea și importanța acestei acțiuni din partea Comisiei Europene cu scopul de a stimula investițiile în economia europeană, motorul principal al creșterii economice și al asigurării/menținerii locurilor de muncă.

3. Camera Deputaților admite utilitatea *principiului adiționalității*, care va face ca alocările financiare care provin din Fond să aibă același impact pozitiv asupra economiei reale, prin suplimentarea resurselor financiare asigurate sub formă de granturi, aferente proiectelor de investiții.

4. Camera Deputaților consideră însă că trebuie acordată o atenție deosebită punerii în practică a principiului adiționalității, pentru a atrage într-adevăr investiții private noi și nu doar pentru a consolida câștigurile investitorilor privați.

5. Camera Deputaților acceptă argumentul că utilizarea în mai mare măsură a instrumentelor financiare inovatoare ar trebui să stimuleze sectorul privat să se implice în finanțarea proiectelor de investiții. Totuși, Camera Deputaților amintește și atrage atenția că unele cauze ale crizei financiare din perioada 2008—2009 s-au datorat utilizării excesive a gamei instrumentelor financiare complexe de genul celor pe care le prevede și noul Plan de investiții.

6. Camera Deputaților consideră că finanțarea prin intermediul Fondului a IMM-urilor și a întreprinderilor cu capitalizare medie din UE este necesară și se înscrie în viziunea Comisiei Europene privind finanțarea pe termen lung a economiei europene, prezentată în luna martie 2014.

7. Camera Deputaților observă că finanțarea Fondului se bazează pe presupunerea că nu vor fi aduse modificări cadrului financiar multianual al UE; în acest sens se recomandă o abordare responsabilă în ce privește bugetul UE, astfel încât riscurile asupra bugetului să nu fie asumate fără o analiză economică transparentă.

8. Camera Deputaților consideră că statele membre nu ar trebui să acopere pierderile diverse ale Fondului.

9. Camera Deputaților constată necesitatea asigurării transparenței publice a deciziilor de investiții și a funcționării

Fondului, așa cum au solicitat deja membri ai Parlamentului European și unele grupuri de reflecție independente din UE.

10. Camera Deputaților agreează amendamentul propus de Consiliul UE la 10 martie 2015: „Independența Comitetului pentru investiții (al Fondului) este un factor-cheie pentru garantarea încrederii și a participării sectorului privat la Planul de investiții”.

11. Camera Deputaților observă că această propunere de regulament prezintă doar aspectele juridice și economice generale privind Fondul, fără abordarea explicită a posibilităților de acces la finanțare pentru entitățile interesate (state membre, entități ale sectorului public sau entități private).

12. Camera Deputaților constată că, până la acest moment, nu s-a clarificat suficient modul în care statele membre sunt invitate de Comisia Europeană să contribuie cu fonduri publice la finanțarea acestui Fond și, în consecință, solicită ca structurile abilitate ale Guvernului să urmărească în continuare acest aspect și să informeze prompt și detaliat comisiile de specialitate ale Parlamentului în această privință, deosebit de importantă pentru funcționarea întregului mecanism al Planului de investiții.

13. Camera Deputaților consideră că trebuie clarificat rolul complex al băncilor naționale de promovare și/sau al altor instituții financiare publice în două privințe principale: contribuția acestora la finanțarea Fondului și rolul acestora în derularea proiectelor de investiții.

14. Camera Deputaților consideră că, pentru România și pentru alte state membre, unele elemente agreeate de către Consiliul UE la 10 martie 2015 sunt binevenite, ca de exemplu:

— „Pentru statele membre în cazul cărora piețele financiare sunt mai puțin dezvoltate ar trebui să se asigure o asistență tehnică adecvată pentru a garanta că obiectivele generale ale prezentului regulament pot fi atinse.”

— „Fondul european pentru investiții strategice ar trebui să finanțeze proiecte în întreaga Uniune.”

— „Când stabilește politica de investiții și politica privind riscurile pentru Fondul european de investiții strategice, Comitetul de coordonare ia în considerare nevoia de a evita expunerea excesivă pe un sector sau pe o zonă geografică.”

15. Camera Deputaților consideră că obiectivul României în cadrul noului Plan de investiții pentru Europa constă în asigurarea unei distribuții echilibrate și echitabile din punct de vedere geografic a acestor investiții la nivelul întregii UE, pentru a contribui astfel la reducerea decalajelor semnificative de dezvoltare economică între statele membre și între regiunile Uniunii.

16. Camera Deputaților exprimă opinia că este esențial să se formuleze și să se aplice criteriile transparente de selecție a proiectelor propuse pentru finanțare, astfel încât să se răspundă obiectivului de interes pentru România.

17. Camera Deputaților apreciază că domeniile prioritare identificate în cadrul Planului de investiții pentru Europa sunt de interes particular și pentru România: infrastructura de transport (aerian, naval și terestru, de persoane și de mărfuri), infrastructura sectorului energetic, infrastructura digitală, serviciile publice de educație și sănătate.

18. Camera Deputaților consideră că este necesar ca structurile abilitate ale Guvernului României să cunoască dacă activitățile de propunere și implementare ale proiectelor de investiții necesită cheltuieli bugetare, respectiv, plata unor comisioane sau taxe diverse pe care structurile de guvernanță ale Fondului și/sau Banca Europeană de Investiții le vor reclama în această privință; în cazul unui impact bugetar public, structurile Guvernului trebuie să informeze prompt și detaliat comisiile de specialitate ale Parlamentului.

19. Camera Deputaților consideră că Guvernul trebuie să informeze comisiile de specialitate ale Parlamentului cu privire la evoluțiile în procesul legislativ și de implementare a propunerilor din Planul de investiții pentru Europa.

20. Camera Deputaților apreciază utilitatea „Platformei europene de consiliere în materie de investiții” și a „Bazei de date transparente de proiecte europene”, care se constituie astfel în „ghișeu unic” în acest domeniu la nivelul UE; astfel, este de apreciat rolul de sprijin al Platformei pentru identificarea, elaborarea, dezvoltarea și finanțarea proiectelor de investiții, pentru furnizarea serviciilor de consiliere privind modul de utilizare a instrumentelor financiare inovatoare și a mecanismelor parteneriatelor de tipul public-privat; însă, tot în această privință, trebuie semnalată și necesitatea unei asistențe tehnice complexe, care să țină cont de specificul și de evoluția ulterioară a economiei fiecărui stat membru.

21. Camera Deputaților consideră că structurile abilitate din cadrul Guvernului trebuie să ofere tot sprijinul entităților interesate (publice sau din mediul privat) pentru a cunoaște și a lucra eficace și eficient cu toate facilitățile Platformei europene de consiliere în materie de investiții; în această privință, o foarte bună cunoaștere și utilizare a acestei platforme poate constitui un avantaj important în pregătirea documentației proiectelor de investiții propuse; de asemenea, tot în această privință, structurile abilitate ale Guvernului trebuie să fie întotdeauna capabile să informeze detaliat comisiile de specialitate ale Parlamentului.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 1 aprilie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 1 aprilie 2015.
Nr. 30.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind aprobarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții — Utilizarea optimă a flexibilității în cadrul normelor prevăzute de Pactul de Stabilitate și de Creștere

COM (2015) 12

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Proiectul de opinie nr. 4c-19/198 adoptat de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 20 martie 2015,

1. Camera Deputaților apreciază elaborarea acestei Comunicări ca un instrument care oferă orientări suplimentare privind modalitatea de interpretare de către Comisie a prevederilor deja existente în Pactul de stabilitate și creștere, fără a le modifica sau înlocui.

2. Camera Deputaților salută dorința Comisiei Europene de a consolida legătura dintre investiții, reformele structurale și responsabilitatea bugetară prin utilizarea optimă a flexibilității inerente prevăzute de Pactul de stabilitate și creștere.

3. Camera Deputaților identifică câteva merite indiscutabile ale noilor orientări privind flexibilitatea:

— îmbunătățesc transparența regulilor și măresc astfel predictibilitatea;

— stabilesc principiul că ajustarea fiscală nu trebuie să fie aceeași pentru toți;

— tratează diferențiat ajustările în funcție de poziția în cadrul ciclului economic.

4. Camera Deputaților atrage atenția însă că, deși noile interpretări par a relaxa suplimentar regulile Pactului, flexibilitatea este permisă doar în cadrul normelor existente. În plus, regulile pot impune eforturi de ajustare diferite în situații similare.

5. Camera Deputaților atrage atenția că excluderea țărilor aflate în procedura de deficit excesiv de la posibilitatea de a beneficia de clauza de flexibilitate poate reduce semnificativ impactul asupra economiei Uniunii Europene.

6. Camera Deputaților consideră că o vulnerabilitate a flexibilității în condițiile curente constă în faptul că aceasta se aplică unor parametri structurali care sunt estimați și nu unor parametri reali, direct observabili. Estimările depind de metodologii contestate uneori și care comportă inevitabil o mai mare doză de subiectivism.

7. Camera Deputaților este de părere că flexibilitatea ar trebui să ia în considerare un spectru mai larg de indicatori socioeconomiци, nu doar pe cei legați preponderent de macroeconomie și finanțe.

8. Camera Deputaților constată că, deși sunt utile, orientările nu depășesc cadrul impus de Pactul de stabilitate și creștere și nu pot să corecteze deficiențele inerente ale acestuia.

9. Camera Deputaților recomandă Comisiei Europene să evalueze posibilitatea reformei Pactului în vederea permiterii ca anumite investiții publice productive cu impact major asupra potențialului de creștere economică să nu fie luate în calcul în cadrul procedurii de deficit public.

10. În acest sens, Camera Deputaților recomandă Comisiei Europene să reevalueze ipoteza care se află la baza Pactului de stabilitate și creștere conform căruia toate cheltuielile publice finanțate prin deficit sunt periculoase pentru sănătatea economiei, chiar dacă ele sunt investiții publice productive; în același timp cheltuielile private sunt considerate întotdeauna

benefice chiar dacă sunt realizate prin datorii și se îndreaptă spre consum.

11. Camera Deputaților atrage atenția că în cadrul procedurii de deficit excesiv se presupune că Comisia verifică dacă deficitul public depășește nivelul cheltuielilor cu investițiile publice [„Raportul Comisiei examinează de asemenea **dacă deficitul public depășește cheltuielile publice de investiții** și ține seama de toți ceilalți factori relevanți, inclusiv de poziția economică și bugetară pe termen mediu a statului membru” — art. 126 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)].

12. Camera Deputaților solicită Comisiei Europene să dea o semnificație mai mare posibilității prevăzute la art. 126 alin. (3) de a face distincție între cheltuielile curente și cheltuielile pentru investiții publice.

13. Camera Deputaților recomandă Comisiei Europene să evalueze posibilitatea adăugării la cei 11 parametri actuali, pe baza cărora se configurează tabloul de bord pentru procedura de dezechilibre macroeconomice, a cheltuielilor cu investițiile publice, care pot avea efecte benefice asupra disciplinei fiscale pe termen mediu și lung prin aportul pe care acestea le au asupra creșterii economice durabile. Investițiile publice sunt prin natura lor factori structurali ai disciplinei publice fiscale.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 1 aprilie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 1 aprilie 2015.
Nr. 31.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind obținerea, menținerea și ridicarea titlurilor de clasificare și specializare pentru personalul aeronautic din Ministerul Apărării Naționale și din alte instituții sau structuri care desfășoară activități aeronautice militare

Pentru aplicarea prevederilor art. 33 din Statutul personalului aeronautic din aviația militară a României, aprobat prin Legea nr. 35/1990, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele privind obținerea, menținerea și ridicarea titlurilor de clasificare și specializare pentru personalul aeronautic din Ministerul Apărării Naționale și din alte instituții sau structuri care desfășoară activități aeronautice militare, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul general al ministrului apărării naționale nr. O.G. 9/1995 pentru aprobarea Normelor privind atestarea, clasificarea și specializarea personalului aeronautic din Ministerul Apărării Naționale¹⁾.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

București, 24 februarie 2015.
Nr. M.15.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

¹⁾ Ordinul general al ministrului apărării naționale nr. O.G. 9/1995 pentru aprobarea Normelor privind atestarea, clasificarea și specializarea personalului aeronautic din Ministerul Apărării Naționale nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece are ca obiect reglementări din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 3

din 19 ianuarie 2015

Dosar nr. 14/1/2014/HP/C

Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea Roxana Popa	— Președintele Secției I civile — președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Floarea	— judecător la Secția I civilă — judecător-raportor
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Țândărescu	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Marioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă — judecător-raportor
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Eugenia Voicheci	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

1. Titularul și obiectul sesizării

Tribunalul Timiș a dispus, prin încheierea din ședința publică pronunțată la data de 8 octombrie 2014, în Dosarul nr. 273/325/2014, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea din oficiu a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: modul de interpretare și/sau aplicare a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, conform căreia „Durata contractelor de închiriere privind suprafețele locative cu destinația de locuințe, din proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale, reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2004 privind prelungirea duratei unor contracte de închiriere, aprobată prin Legea nr. 219/2004, pentru care a operat tacita relocațiune, în condițiile prevăzute la art. 1.437 din Codul civil, este de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”, respectiv dacă articolul unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, pentru a fi aplicabil, pretinde imperativ ca locuințele să se afle la data intrării sale în vigoare în proprietatea exclusivă a statului ori a unităților administrativ-teritoriale sau prelungirea de drept a locațiunii (parțial în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, și parțial în condițiile art. 9—11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, ca norme cu caracter special) vizează și locuințele aflate în coproprietatea statului cu persoane fizice cărora le-a fost retrocedată cota-parte în condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori ultima ipoteză are a ieși din perimetrul legilor speciale enunțate și a se circumscrie dreptului comun în materia coproprietății obișnuite, pretinzând acordul tuturor coproprietarilor, în aplicarea principiului unanimității ce guvernează actele de dispoziție ale coproprietarilor, pentru locațiunile încadrate actelor juridice de dispoziție.

2. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Timișoara, reclamanta B.E.A. a chemat în judecată pârâțul Statul român, prin Consiliul Local al Municipiului Timișoara, solicitând obligarea pârâțului să îi plătească suma de 350 lei, reprezentând cota de 10/24 din contravaloarea folosinței apartamentului nr. 7 pentru perioada 1.01.2014—31.01.2014, cu motivarea că deține în proprietate o cotă de 10/24 din apartamentul nr. 7 din imobilul situat în Timișoara, cealaltă cotă de 14/24 fiind deținută de pârâțul Statul român; că, drept urmare a prelungirii contractului de închiriere de către Primăria Municipiului Timișoara pentru apartamentul nr. 7, deși nu a operat nicio prorogare legală a contractului de închiriere, a fost

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 14/1/2014/HP/C a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Timiș în Dosarul nr. 273/325/2014 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009 privind durata unor contracte de închiriere pentru suprafețe locative cu destinația de locuințe, aprobată prin Legea nr. 309/2009.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosarul cauzei au fost depuse: practică judiciară și raportul întocmit de judecătorii-raportori. Se mai referă că raportul a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, și că au fost depuse puncte de vedere formulate în scris privind chestiunea de drept supusă judecării.

Doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, a constatat că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

lipsită de folosința apartamentului nr. 7, pentru 5 ani, în absența oricărei despăgubiri.

Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă, prin Sentința civilă nr. 4.922 din 28 martie 2014, dată în camera de consiliu și pronunțată în ședință publică, a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Statul român, prin Consiliul Local al Municipiului Timișoara, și a respins acțiunea formulată de reclamanta B.E.A., reținând, cu privire la excepția invocată, că pârâtul Statul român este reprezentat la nivel local de Consiliul Local al Municipiului Timișoara, cel care a prelungit contractul de închiriere pentru cota de 14/24 din imobilul în litigiu, astfel că pârâtul Statul român are calitate procesuală pasivă în cauză. Referitor la fondul cauzei, prima instanță a reținut că reclamanta este proprietara cotei de 10/24 din apartamentul nr. 7 din imobilul în litigiu, pârâtul deținând cota de 14/24 din același imobil; că la data restituirii cotei de 10/24 către reclamantă, apartamentul nr. 7 era ocupat de numita H.E., în baza unui contract de închiriere încheiat cu Primăria Municipiului Timișoara, chiriașa beneficiind de prevederile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, în sensul că i s-a prelungit contractul de închiriere doar pentru cota de 14/24 rămasă în proprietatea statului și că, procedând în acest fel, pârâtul și-a îndeplinit obligația față de reclamantă, iar aceasta trebuia să solicite încheierea unui nou contract cu parcurgerea procedurii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, nerespectarea acestei proceduri conducând la prelungirea de drept a contractului de închiriere anterior.

Tribunalul Timiș, în cadrul soluționării apelului formulat împotriva acestei sentințe, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare a articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009.

3. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

În actul de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Încheierea civilă din data de 8 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 273/325/2014 —, Tribunalul Timiș a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că:

a) De lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât, în speță, reclamanta pretinde contravaloarea lipsei de folosință a cotei sale de proprietate de 10/24, dobândită prin retrocedare în condițiile Legii speciale nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de la statul român, la rându-i titular al cotei de proprietate de 14/24 din apartamentul nr. 7 situat în Timișoara, cel din urmă coproprietar procedând la prelungirea locațiunii existente asupra apartamentului astfel individualizat, în virtutea prorogării legale reglementate de articolul unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009.

S-a apreciat că este necesară stabilirea sferei de incidență a textului de lege din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, respectiv de a ști dacă prorogarea legală reglementată de acesta vizează numai locuințele care la data apariției ordonanței se aflau în proprietatea exclusivă a statului român sau a unităților administrativ-teritoriale ori prorogarea se aplică și locuințelor deținute de statul român în coproprietate cu persoane fizice ori juridice de drept privat sau dacă, dimpotrivă, în această din urmă

ipoteză nu sunt incidente dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, ci devin aplicabile regulile din dreptul comun privind regimul juridic al exercitării coproprietății, pretinzând respectarea regulii unanimității pentru încheierea actelor juridice de dispoziție.

Instanța de trimitere a apreciat că numai după lămurirea acestei chestiuni de drept se poate stabili, față de temeiul de drept invocat de reclamantă, constând în art. 998 și 999 din Codul civil de la 1864, în ce măsură prorogarea efectuată de pârâtul intimat, în speță, se consideră a avea caracter licit sau nu, după cum era necesară sau nu și obținerea consimțământului coproprietarului persoană fizică la noua locațiune, dar și pentru stabilirea în concret a modului de calcul al pretențiilor pecuniare (respectiv dacă cuantumul pretențiilor are a se raporta la prevederile art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, sau la valoarea de piață a folosinței lunare a apartamentului).

b) Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre asupra acestei chestiuni.

c) Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data de 8 octombrie 2014.

4. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Reclamanta a susținut că există o jurisprudență contradictorie cu privire la modul de încheiere a unui contract de locațiune, în sensul că, într-o situație precum cea în speță, a deținerii locuinței în coproprietate cu statul român, atât Judecătoria Timișoara, cât și Curtea de Apel Timișoara, în mod irevocabil, au apreciat, cu privire la apartamentul nr. 6 din același imobil, că nu operează prorogarea legală a locațiunii în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, aplicabilitatea ordonanței de urgență fiind limitată la locuințele care la data intrării ei în vigoare erau proprietate exclusivă de stat, iar în sens contrar, într-o altă opinie, prin sentința supusă apelului în cauza de față s-a reținut că reclamanta avea a solicita încheierea unui nou contract de închiriere cu chiriașa, cu parcurgerea procedurii reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, nerespectarea acestei proceduri conducând de drept la prelungirea contractului de închiriere anterior. Prin punctul de vedere formulat în scris, după comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, reclamanta a susținut că plafonarea chiriei pentru locuințele restituite foștilor proprietari este incompatibilă cu prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sub aspectul cerinței proporționalității, și a solicitat ca instanța să statueze că proprietarii persoane fizice sau juridice de drept privat au dreptul la o chirie stabilită la nivelul chiriilor practicate pe piața liberă pentru locuințe similare.

Pârâtul a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită nu este una nouă, iar în subsidiar a arătat că reclamanta nu poate decât să se subroge în drepturile locatorului, în limita cotei-părți din proprietatea imobiliară grevată, și să solicite și să obțină doar chiria aferentă acesteia, și nu să solicite despăgubiri pentru lipsa de folosință.

5. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Prin încheierea de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 273/325/2014 al Tribunalului Timiș și-a exprimat punctul de vedere, arătând, după expunerea dispozițiilor legale considerate ca fiind relevante în cauză, că la nivelul acestei instanțe, precum și la instanțele inferioare aflate în circumscripția sa jurisprudența cu privire la chestiunea de drept dedusă judecării nu este unitară. Totodată, s-a invocat și caracterul neunitar al jurisprudenței naționale în materie, fără să se facă însă referire la vreo hotărâre judecătorească pronunțată de o instanță națională, din altă circumscripție teritorială.

Cu privire la orientările jurisprudențiale conturate în circumscripția Tribunalului Timiș s-a arătat că există un mod diferit de interpretare a domeniului de aplicare a articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009.

Astfel, într-o primă orientare jurisprudențială, unele instanțe au apreciat că prorogarea locațiunii nu operează parțial *de plano* și parțial în condițiile de exigență ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, în cazul în care asupra locuinței există o stare de coproprietate între statul român ori unitatea administrativ-teritorială, pe de o parte, și persoana căreia i s-a retrocedat o cotă-parte din imobil, pe de altă parte, ci că trebuie urmate regulile de drept comun privind regimul juridic al exercitării coproprietății obișnuite, conform cărora locațiunile depășind trei ani și considerate ca acte juridice de dispoziție trebuie supuse regulii unanimității, impunând acordul tuturor coproprietarilor.

În ceea ce privește cealaltă orientare jurisprudențială la nivelul acestei instanțe, prin încheierea de sesizare nu s-a arătat în ce constă aceasta și care sunt elementele de diferențiere față de prima orientare jurisprudențială prezentată.

6. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

La Tribunalul Timiș, într-o primă orientare jurisprudențială, majoritară, identică de altfel cu cea de la Curtea de Apel București și cu cea de la Tribunalul Satu Mare, din cadrul Curții de Apel Oradea, s-a opinat că, în situația în care imobilul retrocedat în condițiile Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se află în coproprietatea unei persoane fizice beneficiare a acestei legi și a statului ori a unității administrativ-teritoriale, contractul de locațiune existent la data retrocedării nu este supus prorogării de drept, respectiv aplicării dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, și ale art. 9—11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, devenind obligatorie respectarea regulii unanimității din dreptul comun pentru perfectarea unei noi locațiuni, întrucât s-a considerat că în această ipoteză nu își mai găsesc incidența dispozițiile legale speciale privind protecția chiriașilor.

La aceeași instanță, într-o altă orientare jurisprudențială, minoritară, identică cu cea de la Tribunalul Caraș-Severin, s-a opinat că dispozițiile articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, sunt incidente și în situația în care locuința se afla la data intrării sale în vigoare în coproprietatea statului cu persoanele fizice cărora le-a fost retrocedată cota-parte în condițiile legilor speciale de reparație, fiind o situație de excepție de la principiul unanimității ce guvernează actele de dispoziție ale coproprietarilor, întrucât norma specială impune o restrângere a exercitării atributelor dreptului de proprietate.

Celelalte instanțe naționale nu au identificat practică judiciară în această materie.

7. Raportul asupra chestiunii de drept

Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă. În subsidiar, pentru ipoteza în care completul desemnat în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ar ajunge la concluzia întrunirii condițiilor de admisibilitate a sesizării, opinia judecătorilor-raportori a fost în sensul că dispozițiile articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, sunt aplicabile atât în situația proprietății exclusive a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cât și în situația proprietății comune, pe cote-părți, a statului sau a unităților administrativ-teritoriale cu persoanele fizice asupra suprafețelor locative cu destinația de locuințe și că durata contractului de închiriere pentru care a operat tacita relocațiune, în condițiile art. 1437 din Codul civil de la 1864, se prelungește cu 5 ani, potrivit articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, cu indemnizarea corespunzătoare folosinței cotei-părți din proprietate pentru fiecare din coproprietari.

8. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori, punctele de vedere formulate de părți și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Prin dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ.

Procedând, în prealabil, la o analiză asupra admisibilității sesizării, se constată că sunt îndeplinite condițiile ce vizează: 1. existența unei cauze aflate în curs de judecată; 2. instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; și 3. cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza, întrucât s-a făcut dovada existenței unui litigiu în materie locativă pe rolul Tribunalului Timiș, care soluționează cauza în ultimă instanță, urmând să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit dispozițiilor art. 1.032 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Este îndeplinită, de asemenea, și condiția de admisibilitate privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, întrucât în speță s-a invocat incidența articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, a cărui modalitate de interpretare și aplicare se solicită.

În ceea ce privește cerința nouității chestiunii de drept ce formează obiectul prezentei sesizări, se impun o serie de clarificări.

Astfel, în lipsa unei definiții a „noutății” chestiunii de drept și a unor criterii de determinare a acesteia, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, rămâne atributul Înaltei Curți de Casație și Justiție, sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, să hotărască dacă problema de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă.

Sub un prim aspect se constată că practica neunitară a fost semnalată numai la nivelul unor instanțe aflate în circumscripția Curții de Apel Timișoara, având în vedere că, în urma solicitării Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu s-a făcut dovada că la nivelul celorlalte curți de apel s-ar fi înregistrat litigii similare, care să genereze o practică neunitară.

În plus, chiar și la nivelul Curții de Apel Timișoara numărul acestor litigii a fost foarte restrâns, situație în care, din această perspectivă, este îndeplinită cerința nouității problemei de drept supuse interpretării, întrucât aceasta nu a primit o dezlegare din partea instanțelor, de o manieră suficientă să antreneze declanșarea procedurii recursului în interesul legii.

Aceasta deoarece condiția nouității trebuie privită, în contextul legiferării sale, ca unul dintre elementele de diferențiere între cele două mecanisme de unificare a practicii: dacă recursul în interesul legii are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în rândul instanțelor judecătorești (control *a posteriori*), hotărârea preliminară are ca scop preîntâmpinarea apariției unei astfel de practici (control *a priori*).

De asemenea, asupra acestei chestiuni Înalta Curte nu a statuat, litigiile în materie locativă nefiind cuprinse în sfera de competență materială a instanței supreme, și nu există un recurs în interesul legii cu un obiect similar în curs de soluționare.

Însă, deși nu este menționată *expressis verbis* ca o condiție de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, este necesar ca sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să aibă drept obiect o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită și care prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme, în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

Se observă că, spre deosebire de legislația franceză, care prevede expres condiția dificultății serioase, veritabile și pe cea a interesului pentru un număr mare de cazuri, pentru sesizarea instanței supreme, legislația internă lasă o largă marjă de apreciere titularilor sesizării sub acest aspect, ceea ce poate determina transformarea mecanismului hotărârii prealabile în reversul său, respectiv într-o procedură dilatorie pentru litigii caracterizate, prin natura lor, ca fiind urgente sau într-o procedură care va substitui mecanismul recursului în interesul legii.

În cazul supus analizei, titularul sesizării solicită interpretarea unor dispoziții legale în scopul determinării măsurii în care prevederile articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, se aplică și în situația locuințelor aflate în coproprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale cu persoane fizice cărora le-a fost retrocedată cota-parte de proprietate dintr-un imobil în condițiile Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Or, problema semnalată nu reprezintă o controversă legală și nu comportă o reală dificultate, care să necesite interpretarea unor texte de lege imperfecte, incerte, lacunare ori contradictorii sau aplicarea unor dispoziții legale al căror conținut sau a căror sferă de acțiune să fie discutabile.

Interpretarea corectă a prevederilor legale invocate de titularul sesizării se realizează prin urmărirea evoluției legislative și prin analiza de conținut a normelor care guvernează regimul juridic al contractelor de închiriere privind suprafețele locative cu destinația de locuințe.

Astfel, prin Legea nr. 17/1994 pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative, a fost reglementat regimul juridic al contractelor de închiriere privind suprafețele locative cu destinația de locuințe, indiferent de persoana proprietarului, așa cum rezultă din cuprinsul art. 1 din această lege, potrivit căruia „*Contractele de închiriere, indiferent de proprietar, privind suprafețele locative cu destinația de locuințe, supuse normării și închirierii conform Legii nr. 5/1973, precum și cele folosite de către așezăminte social-culturale și de învățământ, de partide politice, syndicate și alte organizații neguvernamentale, aflate în curs de executare*

la data intrării în vigoare a prezentei legi, se prelungesc de drept pe o perioadă de 5 ani, în aceleași condiții”.

La data de 8 aprilie 1999 este publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare. Ulterior, prin art. 230 lit. v) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, s-a prevăzut că la data intrării în vigoare a Codului civil se abrogă art. 12, 14—25, art. 32 alin. (2), art. 43 și 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, și că, de la aceeași dată, dispozițiile art. 12 și 14—25 nu se mai aplică nici contractelor de închiriere a locuinței în curs de executare.

Potrivit noii reglementări, reprezentată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, spre deosebire de Legea nr. 17/1994, pentru prima dată s-a făcut distincție între imobilele proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale și imobilele proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat.

Prin dispozițiile art. 9—11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, s-au instituit, în situația proprietarilor persoane fizice sau juridice de drept privat, o procedură specială privind încheierea unui nou contract de închiriere cu chiriașul sau fostul chiriaș, precum și o procedură în cazul nerespectării de către proprietar a dispozițiilor legii, sancțiunea fiind aceea a prelungirii de drept a contractului de închiriere anterior până la încheierea unui nou contract de închiriere.

În condițiile în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, a reglementat un caz special de prelungire de drept a contractelor de închiriere atunci când proprietarul este o persoană fizică sau juridică de drept privat, la data de 11 martie 2004 a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2004 privind prelungirea duratei unor contracte de închiriere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 30 martie 2004, aprobată prin Legea nr. 219/2004, care, prin alin. (1) al articolului unic, a prevăzut că „*Durata contractelor de închiriere privind suprafețele locative cu destinația de locuințe, din proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale, aflate în curs de executare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, care expiră la data de 8 aprilie 2004, se prelungeste de drept pentru o perioadă de 5 ani.*”

Ulterior, la 13 mai 2009, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009 privind durata unor contracte de închiriere pentru suprafețe locative cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 19 mai 2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, ale cărei dispoziții constituie obiectul prezentei sesizări și care prevede, în articolul unic, că „*Durata contractelor de închiriere privind suprafețele locative cu destinația de locuințe, din proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale, reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2004 privind prelungirea duratei unor contracte de închiriere, aprobată prin Legea nr. 219/2004, pentru care a operat tacita relocațiune, în condițiile prevăzute la art. 1.437 din Codul civil, este de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență*”.

Prin urmare, față de evoluția legislativă menționată, este cert că legiuitorul, prin actele normative inițiale, respectiv Legea nr. 17/1994 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu

modificările ulterioare, a reglementat situația juridică a contractelor de închiriere, indiferent de proprietar, iar prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2004, aprobată prin Legea nr. 219/2004, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009, a reglementat doar situația juridică a contractelor de închiriere ce vizează imobile ale căror proprietari sunt statul român și unitățile administrativ-teritoriale.

În condițiile în care dispozițiile art. 13 și art. 15 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare — care au rămas nemodificate în ciuda numeroaselor modificări aduse legii speciale —, fac referire numai la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu

modificările ulterioare, este evident că doar acest act normativ este aplicabil imobilelor ce cad sub incidența legii speciale de restituire, și nu dispozițiile altor acte normative speciale, cum este cazul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2009, aprobată prin Legea nr. 309/2009.

În concluzie, se constată că textul de lege a cărui interpretare se solicită este formulat în termeni clari, suficienți și previzibili, astfel încât nu este necesară pronunțarea unei hotărâri prealabile, scopul acestei proceduri fiind acela de a da dezlegări asupra unor probleme veritabile și dificile de drept.

Față de argumentele expuse, Înalta Curte apreciază că mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu poate fi uzitat, astfel încât sesizarea nu este admisibilă.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Timiș în Dosarul nr. 273/325/2014 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2009 privind durata unor contracte de închiriere pentru suprafețe locative cu destinația de locuințe, aprobată prin Legea nr. 309/2009.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 19 ianuarie 2015.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 829206